

Lepinguga õpilased ei jää istuma

Pärnu Hansagümnaasiumi direktor viskab õppimisega soiku jäänud õpilastele päästerõngaks "õpilase ja direktori" vahelise lepingu, mis ei lase istuma jääda. Aga kui õpilane tahab klassi korrata?

VALLO KRUUSER / LAVASTUS

Kristiina Illak

kristiina@vs.ee

Direktor kutsub 9. klassi õpilase Martini koos emaga oma kabinetti jutule. Seal ootavad direktor koos klassijuhatajaga. Külalised istuvad. Direktor lükkab Martini ette lepingu ja ütleb: kirjuta alla.

Sellised jutuajamised tulevad ette Pärnu Hansagümnaasiumis. Sealne direktor Silja Kikerpill sõlmib probleemsete noortega õpilase ja direktori vahelise lepingu, mis aitab lapsel lõpetada üheksandat klassi. Kirjalikus lepingus garanteerib kool õppekava täitmise (mis direktori täpsustusel tähendab, et õpilane saab õpetajatelt järeleaitamistunnid ja järeltöö tegemise võimalused), ja laps kohustub lõpetama 9. klassi, täites õppekava nõudeid. "See on väikene hoop, mis paneb lapse mõtma," ütleb koolijuht lepingu idee kaitseks.

Peamine põhjus, miks lepinguid ülekäte läinud noortega sõlmitakse, on kooli seisukoht, et keegi ei tohi istuma jääda.

"See ei paranda olukorda, kasulik on kool ära lõpetada!" on proua Kikerpill veendunud. Õpilased on allkirju andnud ka möödunud aastal, mil kõik lepingu sõlmijad lõpetasid põhikooli.

Sul on leping – hakka õppima!

"Selline kokkulepe on mõnikord mõjusam kasvatus kui kaela saagimine," arvab direktor ja rõhutab, et tegemist on vaid sümbolse leppega, millele saab järgnevatel kordadel viidata. "Sul on ju leping – sa ju lubasid hakata korralikult koolis käima!" Õpilastesse püütakse suhtuda kui täiskasvanutesse ja kasvatatakse nii nende kohusetunnet juba varajases eas.

Direktor ei pea probleemseid õpilasi sugugi kurjadeks, vaid arvab leebelt, et neil käib lihtsalt õppimine üle jõu, mille tipuks õpilane tundi segab või sinna enam üldse ei tule. "Reeglina on sellised õpilased probleemsetest kodudest, kus ei pöörata lapsele piisavalt tähelepanu," arvab koolijuht, olles kindel, et viimasel veerandil saab veel õppimisega midagi ette võtta, ja peab lepingu sõlmimist õpilastele päästerõngaks.

Pärnu linna üldhariduse peaspetsialist Virve Laube vastab küsimusele, kas selliseid lepinguid sõlmitakse ka teistes koolides, et meetodeid on mitmeid. Kasutusel on kasvatuskomisjonid, vestlused jne. "Need on vajalikud, et laps koolis käiks ja omandaks õppekava," põhjendab haridustöötaja ning rõhutab, et peamine on õppimine.

Tahan istuma jääda!

Tänavu juhtus Hansagümnaasiumis nii, et 16aastane Martin soovis korralikult õppima hakata ja uuesti üheksan-

TÕHUS VAHEND: Direktor Silja Kikerpilli hinnangul on leping küll sümbolise tähendusega, kuid "mõnikord on see mõjusam kasvatus kui kaela saagimine".

dasse klassi tulla. "Tahan klassi kordama jääda, et järgmine aasta oma hindeid parandada," ütles poiss ega kirjutanud direktori lepingule alla. Martin tahab minna õppima elektroonikat, kuid tunnistusele ennustatavate hinnetega ei saaks ta kindlasti soovitud erialale sisse.

Poja idee kiitis heaks ka ema, kuid direktor Kikerpill sellisesse mõttesse soosivalt ei suhtunud. "Mul on tunne, et meil on siiaamaani olnud ikka abistav leping," ütleb direktor. Tema soovitus poisile on, et see võimalust kasutaks ja oma ained korda teeks. "Minul ei ole istumajääjaid!" kinnitab direktor range häälega. "Me oleme jätnud istuma, kuid siis hakkab laps arvama, et ta on mägede poeg. Osa aineid on

juba õpitud, oskan kõike, ja laps muutub laisaks."

Virve Laube ei võta veel juhtumikohta kindlat seisukohta: "Mul on plaanis kooli minna ja ülevaade saada." Laube sõnul osutuvad oluliseks põhjused, miks laps ei ole õppekava aastaga omandanud.

Martini ema arvab, et mõnele on see leping rõõmustav, aga antud juhul peab ta paremaks uut võimalust. "Kasulik on just anda õpilasele, kes tõesti ise tahab õppida, teine võimalus. Mitte ta niisama põhikoolist läbi lasta," on lapsevanem endas kindel. Ja otsustab minna kooli õppenõukogu ette ja saavutada, et Martin jääks klassi kordama.